AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 4.10.2005
COM(2005) 475 végleges

2005/0202 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS KERETHATÁROZATA

a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről

{SEC(2005) 1241}

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

1) A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és célkitűzései**

2004. november 4-én az Európai Tanács elfogadta az Európai Unióban a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése megerősítéséről szóló hágai programot[1]. Ebben a programban az Európai Tanács felkéri a Bizottságot, hogy legkésőbb 2005 végéig nyújtsa be a hozzáférhetőség elvének alkalmazására vonatkozó javaslatait a tagállamok között a bűnüldözési információk határokon átnyúló cseréjének fejlesztése érdekében. A hágai program hangsúlyozza, hogy ezekben a javaslatokban a kulcsfontosságú feltételeket szigorúan be kell tartani a személyes adatok védelmének területén.

2005 júniusában a Tanács és a Bizottság elfogadta a hágai program végrehajtására irányuló cselekvési tervet.[2] Alapját a Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek – A Hágai Program: Tíz prioritás a következő öt évre. Partnerség Európának a szabadság, biztonság és jog területén való megújulásáért alkotta.[3] A cselekvési terv alapján a Bizottságnak 2005-ben *javaslatokat* kell benyújtania *(1) a bűnüldözést szolgáló információcserében a hozzáférés elvének bevezetéséről és (2) a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében a személyes adatok átadásának megfelelő biztosítékairól és hatékony jogorvoslatáról*. 2005. július 13-án a (Bel- és Igazságügyi) Tanács az EU-nak a londoni robbantásokra adott válaszáról szóló nyilatkozatában[4] felhívta a Bizottságot, hogy 2005 októberére nyújtsa be ezeket a javaslatokat.

Ennek a kerethatározatnak biztosítania kell az Európai Unió tagállamai közötti, büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelmét (EUSz, VI. cím). A célja ezen együttműködés fejlesztése, különösen a terrorizmus megelőzésében és az ellene való küzdelemben, valamint a személyes adatok védelmének területén a kulcsfontosságú feltételek szigorú betartásával. Biztosítania kell, hogy az alapvető jogokat, különös tekintettel a magánélethez és a személyes adatok védelméhez való jogra, az egész Európai Unió területén tiszteletben tartsák, különösképpen a hozzáférés elvének alkalmazása tekintetében. Ugyancsak biztosítania kell, hogy a tagállamok közötti információcserét ne akadályozzák a tagállamokban az adatvédelem különböző szintjei.

- **Általános háttér**

Olaszország kezdeményezésére[5] a személyes adatoknak a harmadik pillérben történő védelmét már 1998-ban megvitatták. Akkor a Bel- és Igazságügyi Tanács elfogadta az úgynevezett bécsi cselekvési tervet[6]. Ez kikötötte, hogy – tekintettel a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretének horizontális problémáira – az adatvédelemre vonatkozó összehangolt szabályok lehetőségeit a Szerződés hatályba lépésétől számított két éven belül meg kell vizsgálni. Azonban 2001-ben nem fogadtak el egy, a személyes adatoknak a harmadik pillér eszközeivel történő védelméről szóló állásfoglalás-tervezetet[7]. 2003 júniusában a görög elnökség egy sor általános elvet javasolt a személyes

---

1 HL C 53., 2005.3.3., 1. o.
2 HL C 198., 2005.8.12., 1. o.
3 COM (2005) 184, Brüsszel, 2005.5.10.
4 Tanácsi munkadokumentum 11158/1/05 REV 1 JAI 255
5 Tanácsi munkadokumentum 8321/98JAI 15
6 HL C 19., 1999.1.23., 1. o.
7 Tanácsi munkadokumentum 6316/2/05 REV 2 JAI 13

adatoknak a harmadik pillérben történő védelmére[8], amelyeket a 95/46/EK adatvédelmi irányelv és az Európai Unió alapjogi chartája ösztönöztek. 2005-ben az Európai Unió tagállamainak adatvédelmi hatóságai és az európai adatvédelmi biztos (a továbbiakban: EDPS) határozott támogatásának adott hangot a személyes adatoknak a harmadik pillérben történő védelméhez nyújtandó új jogi eszközzel kapcsolatban[9]. Az Európai Parlament azt javasolta, hogy hangolják össze a harmadik pillér eszközeiben hatályos adatvédelmi szabályokat, és alakítsák olyan eszközzé, amely ugyanolyan adatvédelmi szintet garantál, mint amilyet az első pillér biztosít[10].

A hágai program alapján a hozzáférhetőség elvének bevezetése kulcsfontosságú feltételektől függ az adatvédelem területén. Az Európai Tanács nyilvánvalóan elismerte, hogy az európai szinten jelenleg működő adatvédelmi előírások nem elégségesek a hozzáférhetőség elve bevezetésének tekintetében, amely olyan módozatokat is magában foglalhat, mint a nemzeti adatbázisokhoz történő kölcsönös hozzáférés vagy azok kölcsönös átjárhatósága, illetve a közvetlen (on-line) hozzáférés.

Az adatvédelem elégséges szintjével kapcsolatos aggodalmakat tükrözte a hét tagállam (Németország, Ausztria, Belgium, Hollandia, Luxemburg, Franciaország és Spanyolország) által 2005. május 27-én Prümben aláírt együttműködési megállapodás, amelyet modellként ajánlottak az Unió tagállamai közötti általános információcseréhez. Az együttműködés meghatározott feltételek mellett közvetlen automatizált hozzáférést tesz lehetővé az egyik szerződő fél bűnüldöző hatóságai számára a másik szerződő fél által tárolt személyes adatokhoz. Ezt az együttműködési formát azonban nem alkalmazzák addig, amíg az adatvédelmi rendelkezéseket nem ültették át a felek nemzeti jogába.

- **A javaslat által érintett területet szabályozó hatályos rendelkezések**

Az Európai Unió alapjogi chartája[11] kifejezetten elismeri a magánélethez való jogot (7. cikk), valamint a személyes adatok védelméhez való jogot (8. cikk). Ezen adatokat csak tisztességesen és jóhiszeműen, meghatározott célokra, az érintett hozzájárulása alapján vagy valamilyen más, törvényben rögzített jogos okból lehet feldolgozni. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a róla gyűjtött adatokat megismerje, és joga van azokat kijavíttatni. E szabályok tiszteletben tartását független hatóság ellenőrzi.

A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[12] alapvető szabályokat tartalmaz a személyes adatok feldolgozásának törvényességéről, valamint az érintettek jogairól. Ez a jogorvoslatokra, a jogi felelősségre és a szankciókra, a személyes adatoknak a harmadik országoknak való továbbítására, a magatartási szabályokra, a speciális felügyelő hatóságokra és egy munkacsoportra, valamint a közösségi végrehajtási szabályokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz. Az irányelv ugyanakkor nem alkalmazható olyan tevékenységekre, amelyek a közösségi jog hatályán kívül esnek, ahogy azokat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSz) VI. címe

---

8 2514. Bel- és Igazságügyi Tanács, Luxemburg, 2003. június 5-6, 9845/03 tanácsi dokumentum (Presse 150), 32. o.

9 A 2005. április 25-26-i, Krakkóban megtartott, az európai adatvédelmi hatóságok tavaszi konferenciája által elfogadott, az EU-ban folytatott bűnüldözésről és információcseréről szóló nyilatkozat és állásfoglalás

10 A 2005. június 7-én elfogadott, az információcseréről és a terrorista támadásokra vonatkozó együttműködésről szóló európai parlamenti ajánlás az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak (2005/2046(INI)), 1.h.

11 HL C 364, 2000.12.18., 1. o., 10

12 HL L 281, 1995.11.23., 31. o.

meghatározza. Eszerint a tagállamok maguk dönthetnek az adatfeldolgozás és -védelem megfelelő szabványairól. Az EUSz VI. címének értelmében a személyes adatok védelmét különböző speciális eszközökben állapították meg. Nevezetesen olyan eszközökben, amelyek európai szintű közös információs rendszereket állítanak fel, így: a schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990-ben aláírt, Schengeni Információs Rendszerben alkalmazandó speciális adatvédelmi előírásokat tartalmazó egyezmény[13]; az 1995-ös Europol-egyezmény[14] és többek között a személyes adatoknak az Europol által harmadik államoknak és harmadik szerveknek történő továbbítására vonatkozó szabályok[15]; az Eurojust létrehozásáról szóló, 2002-es határozat[16] és az Eurojust személyes adatok feldolgozására és védelmére vonatkozó eljárási szabályzatával kapcsolatos rendelkezések[17]; az információtechnológia vámügyi célokra történő felhasználásáról szóló, a váminformációs rendszerben alkalmazandó, a személyes adatok védelmére vonatkozó rendelkezéseket tartalmazó, 1995-es egyezmény[18]; valamint a 2000-ben aláírt, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény[19], és különösen annak 23. cikke. Tekintettel a Schengeni Információs Rendszerre, különös figyelmet kell szentelni a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) felállítására, működésére és használatára, amellyel kapcsolatosan a Bizottság már javaslatokat nyújtott be egy tanácsi határozatra[20] és két rendeletre[21].

Továbbá figyelembe kell venni az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 8. cikkét, az Európa Tanácsnak az egyének személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló, 1981. évi 108. számú egyezményét, annak a felügyeleti hatóságokra és a határokon átnyúló adatáramlásra vonatkozó, 2001. évi kiegészítő jegyzőkönyvét, valamint a rendőri ágazatban a személyes adatok felhasználása szabályozására irányuló 1987. évi R (87) 15 ajánlását. Az egyezménynek minden tagállam szerződő fele, a kiegészítő jegyzőkönyvnek azonban nem.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címének keretszabályában szereplő adatfeldolgozási és -védelemi sajátosságokat el kell ismerni. Egyrészről az Európai Unió alapjogi chartája és a 95/46/EK irányelv alapján nem gátolhatják a magánélet- és adatvédelem területén az Unió általános politikájával való összhangját. Az adatvédelem alapvető elvei az első és a harmadik pillérben vonatkoznak az adatfeldolgozásra. Az összhangot más, olyan eszközökkel is biztosítani kell, amelyek a bűnmegelőzési és -üldözési szempontból lényegesnek vélhető információval kapcsolatos speciális kötelezettségeket írnak elő. Figyelmet kell fordítani a nyilvánosan elérhető elektronikus kommunikációs szolgáltatások nyújtásával vagy nyilvános kommunikációs hálózatokon tárolt adatok biztosításával kapcsolatban feldolgozott és tárolt adatoknak a bűnözéssel, bűncselekményekkel, többek között a terrorizmussal kapcsolatos megelőzési, vizsgálati, feltárási és bűnüldözési tevékenységek céljából történő tárolásának fejlesztésére. Külön hivatkozni kell a javasolt kerethatározat és a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása keretében feldolgozott adatok megőrzéséről és a

---

13 HL L 239, 2000.9.22., 19. o.
14 HL C 316, 1995.11.27., 2. o.
15 HL C 88, 1999.3.30., 1. o.
16 HL L 63, 2002.3.6., 1. o.
17 HL C 68, 2005.3.19., 1. o.
18 HL C 316, 1995.11.27., 34. o.
19 HL C 197, 2000.7.12., 1. o. 15
20 COM(2005) 230.
21 COM(2005) 236, COM(2005) 237.

2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló bizottsági javaslat[22] közötti szoros kapcsolatra.

2) KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

A konzultáció módszerei, a megcélzott főbb ágazatok és a válaszadók általános bemutatása

2004. november 22-én és 2005. június 21-én a Bizottság meghívta a tagállamok, Izland, Norvégia és Svájc szakértőit, és 2005. január 11-én ezen államok adatvédelmi hatóságait, és tanácskozott velük. Az EDPS, az Europol, az Eurojust és a közös ellenőrző hatóságok is képviseltették magukat. A tanácskozások fő célja a személyes adatoknak a harmadik pillérben történő feldolgozásához és védelméhez nyújtandó új jogi eszköz szükségességének feltárása, valamint ezen eszköz fő tartalmának felvázolása volt. A Bizottság a tanácskozó feleket kérdőív és vitairat formájában többek között a következőkről kérdezte: egy új jogi eszköz általános megközelítésére és a hatályos eszközökkel való kapcsolatára vonatkozó álláspontjuk, a jogalap, a lehetséges hatály, az adatminőségre vonatkozó elvek, a rendőrségi vagy igazságügyi hatóságok által történő adatfeldolgozás törvényessé tételének kritériumai, a nem gyanúsítottak személyes adatai, a személyes adatok más tagállamok és harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságainak történő továbbítására vonatkozó követelmények, az érintett jogai, felügyelő hatóságok, valamint egy lehetséges adatvédelmi tanácsadó szerv a harmadik pillérben.

A 95/46/EK irányelv 29. cikke alapján létrehozott munkacsoportot rendszeresen értesítették az aktuális fejleményekről. 2005. április 12-én és június 21-én a Bizottság részt vett az európai adatvédelmi hatóságok konferenciájának rendőrségi munkacsoportja által tartott üléseken. 2005. január 31-én a Bizottság részt vett az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által tartott, „Adatvédelem és az állampolgárok biztonsága: Milyen elveket adjunk az Európai Uniónak?" elnevezésű nyilvános szemináriumon. A Bizottság számításba vette a 2005. április 25-26-i, Krakkóban megtartott, európai adatvédelmi hatóságok tavaszi konferenciájának eredményeit, valamint az Európai Parlamentnek a többek között a terrorista bűncselekményekre vonatkozó információcseréről és együttműködésről szóló, 2005. június 7-én elfogadott, az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak címzett európai parlamenti ajánlást (2005/2046(INI)).

A válaszok összefoglalása és figyelembevételük módja

Mind az Európai Parlament, mind az Európai Unió adatvédelmi hatóságai határozottan támogatják a személyes adatoknak a harmadik pillérben történő védelméhez nyújtandó új jogi eszközt. A tagállamok, valamint Izland, Norvégia és Svájc kormányainak és az Europol és az Eurojust képviselői ebben a tekintetben nem fejeztek ki közös álláspontot. Mindamellett a Bizottság úgy látta, hogy nem volt jelentősebb szembehelyezkedés egy ilyen eszköz gondolatával kapcsolatban. Úgy tűnik, egyetértés van azzal kapcsolatban, hogy a hozzáférhetőség elvének alkalmazását az adatvédelem területén megfelelő ellensúlyozó szabályoknak kell kísérniük. Néhány tagállam kijelentette, hogy először az információcsere módját kell meghatározni, a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat pedig azt követően kell lefektetni. Néhány tagállam a hozzáférhetőség elvéről szóló aktusba inkább egy sor speciális rendelkezést iktatna be.

[22] COM(2005) 438, 2005.9.21.

A Bizottság a különböző álláspontok mérlegelése után úgy foglal állást, hogy a hozzáférhetőség elvének alkalmazása tovább fogja fejleszteni és alapvetően meg fogja változtatni a tagállamok közötti információcsere minőségét és intenzitását. Ez a fejlődés nagyban kihat majd a személyes adatokra és az adatvédelemhez való jogra. Ezt megfelelően ellensúlyozni kell. A közvetlen automatizált, legalább „található/nem található" alapon működő hozzáférésre irányuló legújabb kezdeményezések valószínűleg növelik a törvénytelen, hibás vagy nem frissített adatok cseréjének kockázatát, és figyelembe kell őket venni. Ezek a kezdeményezések azt vonják maguk után, hogy az adatkezelő már nem tudja *minden egyes esetben* ellenőrizni az adott adatok helyességét és a továbbítás törvényességét. Következésképpen ezt szigorú kötelezettségeknek kell kísérniük annak érdekében, hogy azon adatok minősége, amelyekhez a közvetlen automatizált hozzáférés engedélyezett, állandóan biztosítva és ellenőrizve legyen.

Különös figyelemmel a hozzáférhetőség elvének alkalmazása által okozott hatásra, az adatvédelemnek csupán a személyes aspektusaira vonatkozó rendelkezések nem elegendőek. A személyes adatoknak a harmadik pillérben történő védelméhez nyújtandó új jogi eszköz elvileg elősegítheti a bűnügyekben való rendőrségi és igazságügyi együttműködést, tekintettel hatékonyságára és törvényességére, valamint az alapvető jogoknak, és különösen a személyes adatok védelméhez való jognak való megfelelésére.

Különös tekintettel a hozzáférhetőség elvének alkalmazására, egy ilyen eszköz különösen szükséges, és ezen elv végrehajtásával karöltve kell megalkotni. A kerethatározatnak a lehető legnagyobb mértékben követnie kell a 95/46/EK irányelv szellemiségét és felépítését, figyelembe véve a büntetőügyekben való rendőrségi és igazságügyi együttműködés speciális szükségleteit, valamint az arányosság elvének alapján. A személyes adatoknak a rendőri ágazatban való felhasználását szabályozó, 1987. évi R(87)15 európa tanácsi ajánlást figyelembe vették, hogy főbb elveit az uniós szinten törvényileg kötelező rendelkezések közé átvegyék. Egyértelmű szabályokat kell felállítani azon személyes adatok védelmére, amelyeket a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára hozzáférhetővé kell vagy kellett tenni. Ez olyan rendszert jelent, amely biztosítja az érintett adatok feldolgozásának minőségét. E rendszernek tartalmaznia kell az érintett megfelelő jogait és a felügyelő hatóságok hatáskörét lefektető rendelkezéseket, mivel ezen jogok és hatáskör gyakorlása valószínűleg hozzájárul az érintett adat minőségéhez.

- **Hatásvizsgálat**

A következő lehetőségeket vették figyelembe: a 95/46/EK irányelv alkalmazhatósága; a személyes adatoknak a harmadik pillérben történő védelmére vonatkozó rendelkezésekre nem irányuló vagy későbbi javaslat; a hozzáférhetőség elve alapján történő információcserére vonatkozó jogi aktusban szereplő, korlátozott számú meghatározott rendelkezés; a személyes adatoknak a harmadik pillérben történő védelméről szóló kerethatározat. Ez utóbbi tekintetében megvizsgálták, hogy ilyen eszközt kell-e alkalmazni az uniós szinten felállított információs rendszeren és szerveken keresztül történő információcsere esetében is.

A 95/46/EK irányelv alapvető és átfogó rendelkezései annak 3. cikkének (2) bekezdésében leírtak alapján nem alkalmazhatóak a harmadik pillérben. Még ezen cikk törlése sem eredményezné automatikusan a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködésről szóló irányelv alkalmazhatóságát. Először is, ezen együttműködés sajátosságait nem vették teljes mértékben figyelembe az irányelvben, és azok további pontosításra szorulnának. Másodrészt az Európai Unióról szóló szerződés VI. címének hatálya alá tartozó jogszabályi követelményeket, amelyek célja a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés elősegítése, tiszteletben kell tartani. A személyes adatoknak a harmadik pillérben történő feldolgozására és védelmére vonatkozó

rendelkezésekre nem irányuló vagy későbbi javaslat lehetőségét ki kell zárni. Ez a lehetőség valószínűleg azt vonná maga után, hogy a hozzáférhetőség elvének alkalmazásával az információcsere új formáit vezetnék be anélkül, hogy az adatvédelem területének kulcsfontosságú feltételeinek szigorú betartását biztosítanák. A hozzáférhetőség elve alapján történő információcserére vonatkozó jogi aktusban szereplő, korlátozott számú meghatározott rendelkezés nem elégséges az elv valószínű hatása miatt. A büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló kerethatározat az egyetlen, mindent kielégítő lehetőség. Ez a lehetőség nem valószínű, hogy jelentős adminisztratív költségekkel terhelné meg a tagállamokat, ha egyáltalán felmerülnének ilyen költségek.

A Bizottság hatásvizsgálatot végzett; amelyet a munkaprogramban részleteztek, a hatásvizsgálatról készült jelentés a: http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm internetcímen érhető el.

3) A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javasolt intézkedés összefoglalása**

A javasolt kerethatározat a következőket tartalmazza: a személyes adatok feldolgozásának törvényességére vonatkozó általános szabályok, az adatfeldolgozás speciális formáira vonatkozó rendelkezések (a személyes adatok más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak való továbbítása és hozzáférhetővé tétele, a más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaitól kapott vagy az általuk hozzáférhetővé tett adatok további feldolgozása, különösen az ezen adatok továbbadása), az érintett jogai, az adatfeldolgozás titkossága és biztonsága, jogorvoslatok, jogi felelősség, szankciók, a felügyelő hatóságok és a személyesadat-feldolgozás vonatkozásában az egyének védelmével foglalkozó, a bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása és üldözése céljából felállított munkacsoport. Különös figyelmet kell fordítani arra az elvre, hogy a személyes adatok csak azon harmadik országoknak és nemzetközi szervezeteknek továbbíthatók, amelyek megfelelő védelmi szintet biztosítanak. A kerethatározat olyan rendszert határoz meg, amelynek célja, hogy ennek az elvnek Unió-szerte megfeleljen.

- **Jogalap**

E kerethatározat az Európai Unióról szóló szerződés 30., 31. cikkén és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontján alapul. Különös tekintettel a hozzáférhetőség elvének alkalmazására, a személyes adatok feldolgozására és védelmére vonatkozó megfelelő rendelkezések, beleértve a személyes adatok harmadik országoknak és nemzetközi szervezeteknek való továbbítására vonatkozó közös szabványokat, lényegesek ahhoz, hogy fejlődjön a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés, különösen a terrorizmus és a súlyos bűncselekmények elleni küzdelemben. Ezenfelül a tagállamok csak akkor fognak teljes mértékben megbízni egymásban, ha a cserélt adatok más feleknek, különösen harmadik országoknak való lehetséges továbbítására vonatkozóan egyértelmű és közös szabályok lesznek felállítva. A javasolt rendelkezések biztosítani fogják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti információcserét ne akadályozzák a tagállamokban az adatvédelem különböző szintjei.

- **A szubszidiaritás és arányosság elve**

A kerethatározat a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés szempontjából különösen lényeges helyzeteket kezeli, különösképpen az információcsere vonatkozásában, azért, hogy az *összes* tagállamban biztosítsa és előmozdítsa a bűnmegelőzést

és -üldözést, különösen a súlyos bűncselekmények és a terrorizmus esetében. Az egyes tagállamok számára hasznosak lehetnének nemzeti, kétoldalú és többoldalú megoldások, ezek azonban figyelmen kívül hagynák az egész Unió belső biztonsága biztosításának szükségességét. A bűnüldöző hatóságok információ-szükségletét az országok közötti integrációs szint nagy mértékben meghatározza. A tagállamok között bűnüldözés céljából történő információcsere a becslések szerint bővülni fog, ezért azt az adatfeldolgozásra és az adatvédelemre vonatkozó, következetes szabályokkal kell kiegészíteni. A kerethatározat tiszteletben tartja az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikke és az Európai Közösségeket létrehozó szerződés 5. cikke által előírt szubszidiaritás elvét, mivel a célja a tagállamok jogszabályainak és rendeleteinek közelítése, amelyet az egyoldalúan eljáró tagállamok nem tudnának megfelelően megtenni, és amely az Európai Unión belül összehangolt cselekvést kíván. Az arányosság elvével összhangban, az utóbbi cikkben rögzítetteknek megfelelően, ez a határozat nem lép túl azon, ami feltétlenül szükséges ezen célkitűzés eléréséhez. Különösképpen, ez a határozat csupán olyan mértékben vonatkozik a személyes adatok feldolgozására, amennyiben azok lényegesek a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés számára.

- **Az eszközök megválasztása**

A javasolt eszköz: kerethatározat. E jogi eszköz célja a bűnmegelőzés és az ellene való küzdelem céljából feldolgozott személyes adatok védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok és rendelkezések közelítése.

4) KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javasolt kerethatározat végrehajtása alacsony kiegészítő működési kiadást vonna magával az Európai Közösségek költségvetésének a terhére, amelyet a bizottság találkozóira és titkársági szolgálataira, valamint a 16. és 31. cikk alapján felállítandó tanácsadó szervre fordítanának.

2005/0202 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS KERETHATÁROZATA

a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 30. és 31. cikkére, valamint 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,[23]

tekintettel az Európai Parlament véleményére,[24]

mivel:

(1) Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadság, biztonság és igazságosság térségének fenntartását és fejlesztését; a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területein a tagállamok közötti közös fellépés magas szintű biztonságot nyújt.

(2) Az Európai Unióról szóló szerződés 30. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a rendőrségi együttműködés területén megvalósítandó közös fellépés és az Európai Unióról szóló szerződés 31. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén megvalósítandó közös fellépés maga után vonja annak szükségességét, hogy a lényeges információkat a személyes adatok védelmére vonatkozó megfelelő rendelkezések alapján feldolgozzák.

(3) Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címének hatálya alá tartozó jogszabályoknak a hatékonysága és törvényessége, valamint az alapvető jogoknak, és különösen a magánélethez és személyes adatok védelméhez való jognak való megfelelés tekintetében elő kell segíteniük a büntetőügyekben való rendőrségi és igazságügyi együttműködést. A bűnmegelőzés és az ellene való küzdelem céljából feldolgozott személyes adatok védelmére vonatkozó közös szabványok mindkét cél megvalósításához hozzájárulhatnak.

(4) Az Európai Tanács által 2004. november 4-én elfogadott, az Európai Unióban a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése megerősítéséről szóló hágai program hangsúlyozta, hogy innovatív megközelítésre van szükség a bűnüldözési információknak az adatvédelem területének kulcsfontosságú feltételeinek szigorú betartásával történő, határokon átnyúló cseréjéhez, és felkérte a Bizottságot, hogy legkésőbb 2005 végéig nyújtsa be az erre vonatkozó javaslatait. Ezt tükrözte az

---

23 …

24 …

Európai Unióban a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése megerősítéséről szóló hágai program végrehajtásáról szóló tanácsi és bizottsági cselekvési terv[25].

(5) A személyes adatoknak a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében, különösen az információ hozzáférhetőségének a hágai programban lefektetett elve alatt történő cseréjét olyan egyértelmű, kötelező szabályoknak kell támogatniuk, amelyek erősítik a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti kölcsönös bizalmat, és biztosítják, hogy a lényeges információ a tagállamok között folytatott ilyen együttműködés bármilyen akadályoztatását kizáró módon védve legyen, tökéletesen tiszteletben tartva az egyének alapvető jogait. Az európai szinten jelenleg létező eszközök nem elegendőek. A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[26] nem alkalmazható a személyes adatoknak az olyan tevékenységek során való feldolgozására, amelyek kívül esnek a közösségi jog hatályán, mint az Európai Unióról szóló szerződés VI. címében megállapítottak, valamint a közbiztonsággal, a védelemmel, a nemzetbiztonsággal, továbbá a büntetőjog területén az állami tevékenységekkel kapcsolatos feldolgozási műveletek esetében.

(6) A bűnmegelőzés és az ellene való küzdelem céljából feldolgozott személyes adatok védelmére vonatkozó közös szabványokról szóló jogi eszköznek összhangban kell lennie az Európai Unió egész magánélet- és adatvédelmi politikájával. A jogi eszköznek ezért, amennyiben csak lehet, figyelembe véve annak szükségességét, hogy a rendőrségi, vám-, igazságügyi és egyéb, hatáskörrel rendelkező hatóságok törvényes tevékenységeinek hatékonyságát fejlesszék, követnie kell a jelenleg érvényben lévő és bizonyított elveket és meghatározásokat, különösen a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben lefektetett elveket, vagy az Europol és az Eurojust által cserélt, valamint a váminformációs rendszeren vagy egyéb hasonló eszközökön keresztül feldolgozott információkra vonatkozó elveket.

(7) A tagállami jogszabályok közelítése nem vezethet az általuk nyújtott védelem szintjének csökkenéséhez, hanem ellenkezőleg, magas védelmi szintet kell biztosítania az Unión belül.

(8) Meg kell határozni a rendőrségi és igazságügyi tevékenységek keretén belüli adatvédelem célkitűzéseit, és a személyes adatok feldolgozásának törvényességére vonatkozó szabályokat kell lefektetni azért, hogy minden olyan információ esetében, amelyet kiadhatnak, biztosított legyen, hogy törvényesen és az adatminőségre vonatkozó alapelvek alapján dolgozták fel. A rendőrségi, vám-, igazságügyi és egyéb, hatáskörrel rendelkező hatóságok törvényes tevékenységeit ugyanakkor semmilyen módon nem szabad veszélyeztetni.

(9) Ahhoz, hogy az európai polgárok személyes adatai számára magas szintű védelmet tudjanak biztosítani, a más tagállamokban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által feldolgozott adatok törvényességét és minőségét meghatározó közös rendelkezések kellenek.

(10) Európai szinten le kell fektetni azokat a feltételeket, amelyek alapján a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai a személyes adatokat továbbíthatják és a hatóságok és magánfelek számára más tagállamokban hozzáférhetővé tehetik.

---

[25] HL C 198, 2005.8.12., 1. o.

[26] HL L 281, 1995.11.23., 31. o.

(11) Valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatok további feldolgozására, különösen az ilyen adatok továbbítására vagy hozzáférhetővé tételére, európai szinten közös szabályokat kell hozni.

(12) Amennyiben az Európai Unió valamely tagállamából személyes adatokat továbbítanak harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek részére, ezen adatoknak megfelelő szintű adatvédelemben kell részesülniük.

(13) Ennek a kerethatározatnak meg kell határoznia az azon intézkedések elfogadására vonatkozó eljárást, amelyek harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek adatvédelmi szintjének felbecsléséhez szükségesek.

(14) Ahhoz, hogy a személyes adatok védelme a büntetőügyi nyomozások céljának veszélyeztetése nélkül biztosítva legyen, meg kell határozni az érintett jogait.

(15) Közös szabályokat kell felállítani az adatfeldolgozás titkosságára és biztonságára, a hatáskörrel rendelkező hatóságok által történő jogellenes adatfelhasználás jogi felelősségére és szankcióira, valamint az érintett számára biztosított jogorvoslatokra vonatkozóan. Ezenfelül a tagállamoknak büntetőjogi szankciókat kell előírniuk az adatvédelmi rendelkezések különösen súlyos és szándékosan elkövetett megsértésére.

(16) A tagállamokban a feladataikat teljes függetlenséggel gyakorló felügyelő hatóságok létrehozása a tagállamok közötti rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelmének alapvető eleme.

(17) E hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik teljesítéséhez szükséges eszközökkel, beleértve a vizsgálati és beavatkozási jogosultságokat, különösen az egyének panaszai esetén, továbbá a bírósági eljárásokban való részvétel lehetőségét. E hatóságoknak segíteniük kell az adatfeldolgozás átláthatóságának biztosítását azokban a tagállamokban, amelyek joghatósága alá tartoznak. Ezen hatóságok hatáskörei ugyanakkor nem sérthetik a büntetőügyi eljárásokra vonatkozó sajátos szabályokat és a bírói testület függetlenségét.

(18) A személyesadat-feldolgozás vonatkozásában a bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása és üldözése céljából az egyének védelmével foglalkozó munkacsoportot kell felállítani, amelynek feladatai ellátása során teljesen függetlennek kell lennie. A munkacsoportnak tájékoztatnia kell a Bizottságot és a tagállamokat, valamint különösen hozzá kell járulnia az ezen kerethatározat értelmében elfogadott nemzeti szabályok egységes alkalmazásához.

(19) Az Európai Unióról szóló szerződés 47. cikke szerint e szerződés egyetlen rendelkezése sem érinti az Európai Közösségeket létrehozó szerződéseket, illetve az azokat módosító vagy kiegészítő további szerződéseket és okmányokat. Ennek megfelelően ez a kerethatározat nem érinti a személyes adatoknak a közösségi jog által történő védelmét, különösen a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben, a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[27], és az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok feldolgozásáról és a

[27] HL L 8, 2001.1.12., 1. o.

magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv)[28] előírtak szerint.

(20) Ez a kerethatározat nem sérti a személyes adatoknak az Europol, az Eurojust és a váminformációs rendszer által történő feldolgozására és védelmére vonatkozó jogi eszközökben lefektetett speciális adatvédelmi előírásokat.

(21) A közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. évi egyezmény[29] (a továbbiakban: a Schengeni Megállapodás) IV. címében meghatározott és az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt jegyzőkönyvbe beillesztett, a személyes adatok védelmére vonatkozó rendelkezései helyébe az EU-Szerződés hatálya alá tartozó ügyek tekintetében ezen kerethatározat szabályai lépnek.

(22) Helyénvaló, hogy e kerethatározat vonatkozzon azokra a személyes adatokra, amelyeket a Schengeni Információs Rendszer második generációjának, valamint a kiegészítő információknak a második generációs Schengeni Információs Rendszer létrehozásáról, működtetéséről és használatáról szóló, IB/2006 … határozat alapján történő, ide vonatkozó cseréjének keretében dolgoznak fel.

(23) Ezen kerethatározat nem sérti az információs rendszerek elleni támadásokról szóló, 2005. február 24-i 2005/222/IB tanácsi kerethatározatban[30] meghatározott, az adatokhoz való jogsértő hozzáférésre vonatkozó szabályokat.

(24) Helyénvaló az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény[31] 23. cikkét helyettesíteni.

(25) Minden, az egyének személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló, 1981. január 28-i európa tanácsi egyezményre való hivatkozás az ezen kerethatározatra történő hivatkozásként értelmezendő.

(26) Mivel a foganatosítandó intézkedés céljait, nevezetesen a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelmére vonatkozó közös szabályok meghatározását, a tagállamok egyedül fellépve nem képesek tökéletesen megvalósítani, és ezért az intézkedés mértéke és hatásai miatt e célok Európai Uniós szinten jobban megvalósíthatók, a Tanács a szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el az EK-Szerződés 5. cikkében meghatározottak és az EU-Szerződés 2. cikkében való utalás alapján. Az EK-Szerződés 5. cikkében meghatározott arányosság elvével összhangban ez a kerethatározat nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.

(27) Az Egyesült Királyság az EU-Szerződéshez és az EK-Szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 5. cikke, valamint a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi

---

28 HL L 201, 2001.7.31., 37. o.
29 HL L 239, 2000.9.22., 19. o.
30 HL L 69, 2005.3.16., 67. o.
31 HL C 197, 2000.7.12., 3. o.

határozat[32] 8. cikke (2) bekezdésével összhangban részt vesz ebben a kerethatározatban.

(28) Írország az EU-Szerződéshez és az EK-Szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 5. cikke, valamint az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozat 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban részt vesz ebben a kerethatározatban.

(29) Izland és Norvégia tekintetében ez a kerethatározat a schengeni vívmányok olyan továbbfejlesztését jelenti az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodása értelmében, amely a megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat 1. cikke H) pontjában említett terület hatályába tartozik[33].

(30) Svájc tekintetében e kerethatározat az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, utóbbinak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyek az 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat 1. cikkének H) pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben az e megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról, valamint egyes rendelkezéseinek ideiglenes alkalmazásáról szóló 2004/849/EK tanácsi határozat[34] 4. cikkének (1) bekezdésével.

(31) Ez a kerethatározat a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló vagy azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus.

(32) Ez a kerethatározat tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket. Ez a kerethatározat az Európai Unió alapjogi chartájának 7. és 8. cikkében elismert, a magánélethez és a személyes adatok védelméhez való jog maradéktalan tiszteletben tartását kívánja biztosítani.

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

I. FEJEZET
TÁRGY, MEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY

1. cikk
Tárgy

1. Ez a kerethatározat közös szabványokat határoz meg a személyes adatoknak a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében való feldolgozásának tekintetében, hogy biztosítsa az egyéneknek az Európai Unióról szóló szerződés VI. címében előírt védelmét.

---

[32] HL L 131, 2000.6.1., 43. o.
[33] HL L 176, 1999.7.10., 31. o.
[34] HL L 368, 2004.12.15., 26. o.

2. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a személyes adatok más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak történő átadását az ezen kerethatározatban meghatározottak szerint a személyes adatok védelmével kapcsolatos indokok miatt nem korlátozzák és nem tiltják.

2. cikk
Meghatározások

E kerethatározat alkalmazásában:

a) „személyes adat”: az azonosított vagy azonosítható természetes személyre („érintettre”) vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy társadalmi identitására vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén;

b) „személyes adatok feldolgozása” („feldolgozás”): a személyes adatokon automatikus vagy nem automatikus módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, azaz gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, visszakeresés, betekintés, felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel révén, összehangolás vagy összekapcsolás, zárolás, törlés, illetve megsemmisítés;

c) „személyesadat-nyilvántartó rendszer” („nyilvántartó rendszer”): a személyes adatok bármely strukturált, funkcionálisan vagy földrajzilag centralizált, decentralizált vagy szétszórt állománya, amely meghatározott ismérvek alapján hozzáférhető;

d) „adatkezelő”: az a természetes vagy jogi személy, hatóság, intézmény vagy bármely más szerv, amely önállóan vagy másokkal együtt meghatározza a személyes adatok feldolgozásának céljait és módját; ha a célokat és módokat adott nemzeti jogszabály vagy az Európai Unióról szóló szerződés VI. címének megfelelően elfogadott jogszabály határozza meg, az adatkezelőt vagy a kinevezésére vonatkozó külön szempontokat ez a nemzeti jogszabály vagy az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján elfogadott jogszabály jelöli ki;

e) „feldolgozó”: az a természetes vagy jogi személy, hatóság, intézmény vagy bármely más szerv, amely személyes adatokat dolgoz fel az adatkezelő nevében;

f) f) "harmadik személy": az a természetes vagy jogi személy, hatóság, intézmény vagy bármely más szerv, amely nem azonos az érintettel, az adatkezelővel, a feldolgozóval vagy azokkal a személyekkel, akik az adatkezelő vagy a feldolgozó közvetlen felügyelete alatt felhatalmazást kaptak az adatok feldolgozására;

g) „címzett”: az a természetes vagy jogi személy, hatóság, intézmény vagy bármely más szerv, akinek vagy amelynek a részére az adatot továbbítják, függetlenül attól, hogy harmadik személy-e vagy sem;

h) „az érintett hozzájárulása”: az érintett kívánságának önkéntes, kifejezett és tájékozott kinyilvánítása, amellyel beleegyezését adja az őt érintő személyes adatok feldolgozásához;

i) „nemzetközi szervezetek”: azok a szervek vagy szervezetek, amelyeket nemzetközi megállapodás hozott létre;

j) „hatáskörrel rendelkező hatóságok”: a tagállamok rendőri szervei, vám-, igazságügyi és egyéb, hatáskörrel rendelkező hatóságai az Európai Unióról szóló szerződés 29. cikkének értelmében.

3. cikk
Hatály

1. E kerethatározat vonatkozik a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon való feldolgozására, valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon való feldolgozására, amelyek valamely nyilvántartó rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy hatáskörrel rendelkező hatóság bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása és üldözése céljából egy nyilvántartó rendszer részévé kívánnak tenni.

2. Ez a kerethatározat nem vonatkozik az alábbiak által végzett személyesadat-feldolgozásra:

– Európai Rendőrségi Hivatal (Europol),

– Európai Igazságügyi Együttműködési Egység (Eurojust),

– az információtechnológia vámügyi célokra történő felhasználásáról szóló, az Európai Unióról szóló szerződés K. 3. cikke alapján létrehozott egyezménynek megfelelően felállított váminformatikai rendszer, és minden arra vonatkozó módosítás.

II. FEJEZET
A SZEMÉLYES ADATOK FELDOLGOZÁSÁNAK JOGSZERŰSÉGÉRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

4. cikk
Az adatminőségre vonatkozó elvek

1. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok:

a) feldolgozását tisztességesen és törvényesen kell végezni;

b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és törvényes célból történhet, és további feldolgozása nem végezhető e célokkal összeférhetetlen módon. A személyes adatok további feldolgozása történelmi, statisztikai vagy tudományos célokra nem tekintendő összeférhetetlennek, amennyiben a tagállamok biztosítják a megfelelő garanciákat;

c) gyűjtésük és/vagy további feldolgozásuk célja szempontjából megfelelőek, relevánsak és nem túlzott mértékűek;

d) pontosak, és ha szükséges, időszerűek kell legyenek. Minden ésszerű intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a hibás vagy hiányos adatokat, tekintettel gyűjtésük vagy további feldolgozásuk céljaira, töröljék vagy helyesbítsék. A tagállamok az adatfeldolgozásra különböző pontossági és megbízhatósági fokokat írhatnak elő, amely esetén rendelkezniük kell arról, hogy az adatokat pontossági és megbízhatósági fokuknak megfelelően különböztessék meg, és különösen arról, hogy a tényeken alapuló adatokat

megkülönböztessék a véleményeken vagy személyes értékeléseken alapuló adatoktól;

e) tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtése vagy további feldolgozása céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé. A tagállamok megállapítják a személyes adatok történelmi, statisztikai vagy tudományos célból, hosszabb ideig történő tárolásának megfelelő garanciáit.

2. Az adatkezelő feladata gondoskodni arról, hogy az (1) bekezdés rendelkezései teljesüljenek.

3. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy az alábbiak személyes adatai egyértelműen meg legyenek különböztetve:

– bűncselekmény elkövetésével vagy abban való részvétellel gyanúsított személy,

– bűncselekményért elítélt személy,

– olyan személy, akivel kapcsolatban alapos gyanú van arra vonatkozóan, hogy bűncselekményt fog elkövetni,

– olyan személy, akit felkérhetnek arra, hogy bűncselekményekkel vagy későbbi büntetőeljárásokkal kapcsolatban tanúskodjon,

– olyan személy, aki bűncselekmény áldozata volt, vagy akivel kapcsolatban bizonyos tények arra engednek következtetni, hogy bűncselekménye áldozata lehet,

– olyan személy, aki bűncselekményekről információkat tud szolgáltatni,

– a fent említett személyek valamelyikének kapcsolattartója vagy társa, és

– a fent említett kategóriák egyikébe sem tartozó személy.

4. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok feldolgozása csak akkor szükséges, ha

– megállapított tényekre alapozva alapos ok van feltételezni, hogy az érintett személyes adat lehetővé tenné, megkönnyítené vagy felgyorsítaná valamely bűncselekmény megelőzését, felderítését, kivizsgálását vagy üldözését, és

– nincs más, a személyes adatokat kevésbé érintő mód, valamint

– az adat feldolgozása nem túlzott a szóban forgó bűncselekménnyel kapcsolatban.

5. cikk

Az adatfeldolgozás jogszerűvé tételére vonatkozó kritériumok

A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatokat csak abban az esetben dolgozhatják fel a hatáskörrel rendelkező hatóságok, ha azt olyan törvény határozza meg, amely előírja, hogy a feldolgozásuk szükséges az érintett hatóság törvényes feladatának elvégzéséhez, valamint bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy üldözéséhez.

6. cikk

Különleges adatok feldolgozása

1. A tagállamok megtilthatják az olyan személyes adatok feldolgozását, amelyek a faji vagy etnikai hovatartozásra, a politikai véleményre, a vallási vagy világnézeti

meggyőződésre, a szakszervezeti tagságra, az egészségi állapotra vagy a szexuális életre vonatkoznak.

2. Az (1) bekezdést nem lehet alkalmazni abban az esetben, ha:

– a feldolgozást jogszabály írja elő és feltétlenül szükséges bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy üldözéséhez, vagy ha az érintett kifejezett hozzájárulását adta, és

– a tagállamok megfelelő védintézkedéseket biztosítanak, például azt, hogy az érintett adatok csak a feldolgozást indokló törvényes feladat elvégzéséért felelős személyzet számára elérhetők.

7. cikk
A személyes adatok tárolására előírt határidők

1. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatokat csak az adatgyűjtés okának szempontjából szükséges ideig tárolják, ha erről nemzeti jogszabály másképp nem rendelkezik. A 4. cikk (3) bekezdésének utolsó francia bekezdésében említett személyek személyes adatait csak az adatgyűjtés okának szempontjából feltétlenül szükséges ideig tárolják.

2. A tagállamok megfelelő eljárási és műszaki intézkedésekről gondoskodnak, amelyek biztosítják, hogy a személyes adatok tárolására előírt határidőket betartják. E határidők betartását rendszeresen vizsgálják.

III. FEJEZET – Speciális feldolgozási formák

I. SZAKASZ – A SZEMÉLYES ADATOK MÁS TAGÁLLAMOK HATÁSKÖRREL RENDELKEZŐ HATÓSÁGAINAK VALÓ TOVÁBBÍTÁSA ÉS HOZZÁFÉRHETŐVÉ TÉTELE

8. cikk
A személyes adatok más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak való továbbítása és hozzáférhetővé tétele

A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatokat csak akkor továbbítják vagy teszik hozzáférhetővé más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, ha az szükséges a továbbító vagy átvevő hatóság törvényes feladatának elvégzéséhez és a bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy üldözéséhez.

9. cikk
A továbbított vagy hozzáférhetővé tett adatok minőségének ellenőrzése

1. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok minőségét legkésőbb a továbbítás vagy hozzáférhetővé tétel előtt ellenőrzik. Amennyire lehetséges, minden adatközlésben fel kell tüntetni a bírósági határozatokat és a vád elejtéséről szóló határozatokat, továbbá a véleményeken vagy személyes értékeléseken alapuló adatokat még azok továbbítása előtt ellenőrizni kell a forrásnál, és fel kell tüntetni a pontosság vagy a megbízhatóság fokát is.

2. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy azon adatok minőségét, amelyeket közvetlen automatizált hozzáféréssel tettek hozzáférhetővé más tagállamok hatáskörrel

rendelkező hatóságai számára, rendszeresen ellenőrzik, hogy pontos és frissített adatokhoz férhessenek hozzá.

3. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy azok a személyes adatok, amelyek már nem pontosak vagy nem naprakészek, nem továbbítják vagy teszik hozzáférhetővé.

4. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy az a hatáskörrel rendelkező hatóság, amely személyes adatokat továbbított vagy tett hozzáférhetővé egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára, ez utóbbit azonnal értesíti, ha – vagy saját kezdeményezésére, vagy az érintett kérésére – a szóban forgó adatot nem lett volna szabad továbbítani vagy hozzáférhetővé tenni, vagy ha hibás vagy nem frissített adatot továbbítottak vagy tettek hozzáférhetővé.

5. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a (4) bekezdés értelmében értesített, hatáskörrel rendelkező hatóság törli vagy kijavítja az érintett adatot. Ezen felül ez a hatóság kijavítja az érintett adatot, amennyiben azt észleli, hogy ezek az adatok hibásak. Amennyiben ennek a hatóságnak alapos oka van feltételezni, hogy az átvett személyes adatok hibásak vagy törlendők, azonnal értesíti az érintett adatot továbbító vagy hozzáférhetővé tevő, hatáskörrel rendelkező hatóságot.

6. A tagállamok, a nemzeti büntetőeljárás sérelme nélkül, rendelkeznek arról, hogy az érintett kérésére a személyes adatokat megjelölik, ha pontosságukat az érintett tagadja, valamint ha a pontosságuk vagy pontatlanságuk nem tisztázható. Ez a megjelölés csak az érintett hozzájárulásával vagy a hatáskörrel rendelkező bíróság vagy a hatáskörrel rendelkező felügyelő hatóság döntése alapján törölhető.

7. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy egy más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától átvett személyes adatot törlik,

   – ha ezeket az adatokat nem lett volna szabad továbbítani, hozzáférhető tenni vagy átvenni,

   – egy másik tagállam jogszabályában lefektetett határidő letelte után – ha az érintett adatot továbbító vagy hozzáférhetővé tévő hatóság értesítette az átvevő hatóságot erről a határidőről, amikor az érintett adatot továbbította vagy hozzáférhetővé tette – hacsak a személyes adatok a továbbiakban nem szükségesek bírósági eljárásokhoz,

   – ha ezek az adatok nem vagy már nem szükségesek a továbbítás vagy hozzáférhetővé tétel céljának szempontjából.

8. Amennyiben a személyes adatokat kérés nélkül továbbították, az átvevő hatóság azonnal ellenőrzi, hogy valóban szükségesek-e a továbbítás céljának szempontjából.

9. A személyes adatokat nem törlik, hanem a nemzeti jogszabály értelmében zárolják, ha alapos ok van azt feltételezni, hogy a törlés a védelemre érdemes érintett érdekeit sérti. A zárolt adatokat csak azon célokból lehet felhasználni továbbítani, amelyek miatt nem törölték őket.

10. cikk
Adatnaplózás és dokumentáció

1. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok minden automatizált, különösen a közvetlen automatizált hozzáféréssel történő továbbítását és átvételét naplózzák, ezzel biztosítandó, hogy később ellenőrizni lehessen a továbbítás okát, a továbbított adatokat, a továbbítás időpontját, a résztvevő hatóságokat, valamint

amennyiben az átvevő hatóság érintett, az adatokat átvevő személyeket és az átvételüket intézőket.

2. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok minden nem automatizált továbbítását és átvételét dokumentálják, ezzel biztosítandó, hogy később ellenőrizni lehessen a továbbítás okát, a továbbított adatokat, a továbbítás időpontját, a résztvevő hatóságokat, valamint amennyiben az átvevő hatóság érintett, az adatokat átvevő személyeket és az átvételüket intézőket.

3. Az a hatóság, amely ilyen információt naplózott vagy dokumentált, azonnal közli azt a hatáskörrel rendelkező felügyelő hatósággal, ez utóbbi kérésére. Az információt csak az adatvédelem ellenőrzésére lehet felhasználni, valamint a megfelelő adatfeldolgozás, az adatsértetlenség és -védelem biztosítására.

II. SZAKASZ – VALAMELY MÁS TAGÁLLAM HATÁSKÖRREL RENDELKEZŐ HATÓSÁGÁTÓL ÁTVETT VAGY AZ ÁLTAL HOZZÁFÉRHETŐVÉ TETT SZEMÉLYES ADATOK TOVÁBBI FELDOLGOZÁSA, KÜLÖNÖSEN AZOK TOVÁBBI ÁTVITELE VAGY TOVÁBBÍTÁSA

11. cikk

Valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatok további feldolgozása

1. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatokat, e kerethatározatnak, különösen annak 4., 5. és 6. cikkének megfelelően, csak a következőkben dolgozzák fel újra:

   a) a továbbítás vagy hozzáférhetővé tétel meghatározott céljából, vagy

   b) ha az bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy üldözéséhez, vagy a közbiztonságot vagy emberéletet fenyegető veszélyek megelőzése érdekében szükséges, kivéve ha ezeknél az érdekeknél fontosabb az érintett érdekeinek vagy alapvető jogainak védelme.

2. Az érintett személyes adatokat csak az azokat továbbító vagy hozzáférhetővé tevő hatóság előzetes hozzájárulásával lehet tovább feldolgozni e cikk (1) bekezdésének b) pontjában leírt célokra.

3. Az (1) bekezdés b) pontja nem alkalmazható, ha az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe szerinti speciális jogszabály kifejezetten kiköti, hogy a valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatokat csak a továbbítás vagy hozzáférhetővé tétel meghatározott céljából lehet tovább feldolgozni.

12. cikk

Más, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak való továbbítás

A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatokat csak az alábbi összes követelmény teljesülése esetén továbbítják újból vagy teszik hozzáférhetővé valamely tagállam más, hatáskörrel rendelkező hatóságai számára:

a) a továbbításról vagy a hozzáférhetővé tételről egyértelműen törvényi kötelezettség vagy engedélyezés rendelkezik.

b) a továbbítás vagy a hozzáférhetővé tétel szükséges azon hatóság törvényes feladatának elvégzéséhez, amely az érintett adatot átvette vagy amelyhez tovább fogják küldeni.

c) a továbbítás vagy a hozzáférhetővé tétel a továbbítás vagy hozzáférhetővé tétel meghatározott céljából vagy bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy üldözéséhez, vagy a közbiztonságot vagy emberéletet fenyegető veszélyek megelőzése érdekében szükséges, kivéve ha ezeknél az érdekeknél fontosabb az érintett érdekeinek vagy alapvető jogainak védelme.

d) valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, amely személyes adatokat továbbított vagy tett hozzáférhetővé azon, hatáskörrel rendelkező hatóság számára, amely azokat továbbítani vagy hozzáférhetővé tenni szándékozik, előzetes hozzájárulását adta azok továbbításához vagy hozzáférhetővé tételéhez.

13. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságokon kívüli hatóságoknak való továbbítás

A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatokat csak rendkívüli esetekben és az alábbi összes követelmény teljesülése esetén továbbítják újból vagy teszik hozzáférhetővé valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságain kívüli hatóságai számára:

a) arról egyértelműen törvényi kötelezettség vagy engedélyezés rendelkezik, és

b) a továbbítás

szükséges az érintett adat továbbításának vagy hozzáférhetővé tételének meghatározott céljából, vagy bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy üldözéséhez, vagy a közbiztonságot vagy emberéletet fenyegető veszélyek megelőzése érdekében, kivéve ha ezeknél az érdekeknél fontosabb az érintett érdekeinek vagy alapvető jogainak védelme,

vagy

szükséges, mert az érintett adatok nélkülözhetetlenek azon hatóság számára, amelynek az adatokat továbbítják, ahhoz hogy törvényes feladatát elvégezze, és feltéve, hogy a hatóság által elvégzendő adatgyűjtés vagy -feldolgozás nem összeférhetetlen az eredeti feldolgozással, valamint az adatokat továbbítani szándékozó, hatáskörrel rendelkező hatóság törvényi kötelezettségei nem ellentétesek ezzel,

vagy

kétségtelenül az érintett érdekét szolgálja és az érintett hozzájárulását adta, vagy a körülmények alapján ezt a hozzájárulást egyértelműen vélelmezni lehet.

c) A tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, amely személyes adatokat továbbított vagy tett hozzáférhetővé azon, hatáskörrel rendelkező hatóság számára, amely továbbítani szándékozik azokat, előzetes hozzájárulását adta azok továbbításához.

14. cikk
Magánfeleknek való továbbítás

A tagállamok – a nemzeti büntetőeljárási szabályok sérelme nélkül – rendelkeznek arról, hogy a valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatokat csak rendkívüli esetekben és az alábbi összes követelmény teljesülése esetén továbbítják újból vagy teszik hozzáférhetővé valamely tagállam magánfelei számára:

a) arról egyértelműen törvényi kötelezettség vagy engedélyezés rendelkezik, és

b) a továbbítás szükséges az érintett adat továbbításának vagy hozzáférhetővé tételének céljából vagy bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy üldözéséhez, vagy a közbiztonságot vagy emberéletet fenyegető veszélyek megelőzése érdekében, kivéve ha ezeknél az érdekeknél fontosabb az érintett érdekeinek vagy alapvető jogainak védelme, és

c) a tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, amely személyes adatokat továbbított vagy tett hozzáférhetővé azon hatáskörrel rendelkező hatóság számára, amely továbbítani szándékozik azokat, előzetes hozzájárulását adta azok magánfeleknek történő továbbításához.

15. cikk
Harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságainak vagy nemzetközi szervezeteknek való továbbítás

1. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatokat nem továbbítják harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságainak vagy nemzetközi szervezeteknek, kivéve ha a továbbítás megfelel ennek a kerethatározatnak, és különösen teljesül az alábbi összes követelmény.

   a) A továbbításról egyértelműen törvényi kötelezettség vagy engedélyezés rendelkezik.

   b) A továbbítás szükséges az érintett adat továbbításának vagy hozzáférhetővé tételének céljából vagy bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy üldözéséhez, vagy a közbiztonságot vagy emberéletet fenyegető veszélyek megelőzése érdekében, kivéve ha ezeknél az érdekeknél fontosabb az érintett érdekeinek vagy alapvető jogainak védelme.

   c) Valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, amely személyes adatokat továbbított vagy tett hozzáférhetővé azon, hatáskörrel rendelkező hatóság számára, amely továbbítani szándékozik azokat, előzetes hozzájárulását adta azok továbbításához.

   d) A címzett országában vagy a címzett nemzetközi szervezetben megfelelő szintű adatvédelem biztosított.

2. A tagállamok biztosítják, hogy a harmadik ország vagy nemzetközi szervezet által nyújtott védelem szintjének megfelelő mivoltát minden adattovábbítás vagy adattovábbítási kategória esetében az összes körülmény figyelembevételével kell értékelni. Az értékelést különösen a következő elemek vizsgálata alapján készítik el: az adat típusa, a továbbított adatok feldolgozásának célja és időtartama, a származási ország és a rendeltetési ország, a szóban forgó harmadik országban vagy

szervezetben alkalmazandó törvény általános és ágazati szabályai, az ugyanott alkalmazandó szakmai és biztonsági szabályok, valamint a továbbítás fogadója által életbe léptetett elégséges védintézkedések megléte.

3. A tagállamok és a Bizottság értesítik egymást azokról az esetekről, amelyekben úgy vélik, hogy valamely harmadik ország vagy nemzetközi szervezet nem biztosít megfelelő védelmi szintet a (2) bekezdés értelmében.

4. Amennyiben a 16. cikkben foglalt eljárás során megállapítják, hogy valamely harmadik ország vagy nemzetközi szervezet nem biztosít megfelelő védelmi szintet ennek a cikknek a (2) bekezdése értelmében, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a személyes adatoknak a szóban forgó harmadik országba vagy nemzetközi szervezethez irányuló bármilyen továbbításának megakadályozására.

5. A 16. cikk bekezdésében hivatkozott eljárásnak megfelelően megállapíthatják, hogy valamely harmadik ország vagy nemzetközi szervezet megfelelő védelmi szintet biztosít a (2) bekezdés értelmében, az egyének magánéletének, alapvető jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó belföldi jog, vagy a vállalt nemzetközi kötelezettségek által.

6. A valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától kapott személyes adatokat kivételesen továbbíthatják olyan harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek hatáskörrel rendelkező hatóságainak, amelyekben vagy amelyek által nincs megfelelő adatvédelmi szint biztosítva, ha az feltétlenül szükséges valamely tagállam alapvető érdekeinek megőrzéséhez vagy egy bizonyos személyt vagy személyeket vagy a közbiztonságot közvetlenül fenyegető súlyos veszélyek megelőzéséhez.

16. cikk
Bizottság

1. Az erre a cikkre tett hivatkozás esetén a Bizottságot egy bizottság segíti, amelynek tagjai a tagállamok képviselői, elnöke a Bizottság képviselője.

2. A bizottság az elnök javaslatára az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett szabványos eljárási szabályzat alapján elfogadja eljárási szabályzatát.

3. A Bizottság képviselője benyújtja a bizottsághoz a meghozandó intézkedések tervezetét. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságon belül a tagállamok képviselőinek szavazatait az előbbi cikkben foglalt módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

4. A tervezett intézkedéseket a Bizottság elfogadja, amennyiben azok összhangban állnak a bizottság véleményével. Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet.

5. A Tanács a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított két hónapon belül minősített többséggel határozhat a javaslatról.

   Ha e határidőn belül a Tanács minősített többséggel jelzi, hogy ellenzi a javaslatot, a Bizottságnak azt újra meg kell vizsgálnia. A Bizottság a Tanácshoz módosított javaslatot nyújthat be, eredeti javaslatát ismételten előterjesztheti, vagy jogalkotási javaslatot terjeszthet elő. Ha az említett határidőn belül a Tanács a javasolt végrehajtási jogi aktusokat nem fogadta el, vagy nem jelezte, hogy a végrehajtási intézkedésekre vonatkozó javaslatot ellenzi, a javasolt végrehajtási jogi aktust a Bizottság elfogadja.

17. cikk
Kivételek a 12., 13., 14. és 15. cikk alól

A 12., 13., 14. és 15. cikk nem alkalmazható, ha az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe szerinti speciális jogszabály kifejezetten kiköti, hogy a valamely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatok nem vagy csak további meghatározott feltételek mellett továbbíthatók.

18. cikk
A hatáskörrel rendelkező hatóság által kért információ

A tagállamok rendelkeznek arról, hogy azt a hatáskörrel rendelkező hatóságot, amelytől vagy amely által személyes adatokat kaptak vagy tettek hozzáférhetővé, kérésére értesítik a további feldolgozásukról és az elért eredményekről.

IV. FEJEZETAZ ÉRINTETT JOGAI

19. cikk

Tájékoztatási jog az érintettől a tudtával történő adatgyűjtés esetében

1. A tagállamoknak rendelkeznek arról, hogy az adatkezelőnek vagy képviselőjének legalább az alábbiakról ingyenesen tájékoztatnia kell az érintettet, akitől a rá vonatkozó adatokat a tudtával gyűjtik, kivéve ha az érintett már rendelkezik ezen információkkal:

   a) az adatkezelő, vagy ha van ilyen, képviselőjének személye;

   b) az adatfeldolgozási művelet célja, amelyre az adatokat szánják;

   c) bármely egyéb információ, mint például:

   – a feldolgozás jogalapja,

   – az adatok címzettjei, illetve a címzettek kategóriái,

   – hogy a kérdések megválaszolása kötelező vagy önkéntes, továbbá a válaszadás vagy együttműködés elmulasztásának lehetséges következményei,

   – betekintési jog és helyesbítési jog megléte az érintettre vonatkozó adatok tekintetében

   amennyiben e további információk, tekintettel az adatgyűjtés sajátos körülményeire, az érintett vonatkozásában a tisztességes adatfeldolgozás biztosításához szükségesek.

2. Az (1) bekezdésben lefektetett információközlést csak abban az esetben tagadják meg vagy korlátozzák, ha ez szükséges

   a) az adatkezelő törvényes feladatának rendes elvégzéséhez,

   b) ahhoz, hogy elkerüljék a folyamatban lévő nyomozások, vizsgálatok vagy eljárások, vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok törvényes feladatainak elvégzésének akadályoztatását,

   c) a tagállamokban a közbiztonság és a közrend védelméhez,

   d) harmadik felek jogainak és szabadságainak védelméhez,

   kivéve ha ezeknél az érdekeknél fontosabb az érintett érdekeinek vagy alapvető jogainak védelme.

3. Amennyiben az (1) bekezdésben említett információt megtagadják vagy korlátozzák, az adatkezelő értesíti az érintettet, hogy panasszal élhet a hatáskörrel rendelkező felügyelő hatóságnál, bármilyen jogorvoslat sérelme nélkül, és a nemzeti büntetőeljárás sérelme nélkül.

4. A megtagadásnak vagy korlátozásnak a (2) bekezdésnek megfelelő okait nem közlik, amennyiben az sérelmezné a visszautasítás célját. Ebben az esetben az adatkezelő értesíti az érintettet, hogy panasszal élhet a hatáskörrel rendelkező felügyelő hatóságnál, bármilyen jogorvoslat sérelme nélkül, és a nemzeti büntetőeljárás sérelme nélkül. Ha az érintett fellebbezést nyújt be a felügyelő hatóságnál, ez utóbbi megvizsgálja a fellebbezést. A felügyelő hatóság a fellebbezés vizsgálatakor csak arról tájékoztatja az érintettet, hogy az adatot szabályszerűen dolgozták-e fel, és ha nem, akkor történt-e helyesbítés.

20. cikk

Tájékoztatási jog az adatoknak nem az érintettől vagy az érintettől a tudta nélkül történő beszerzése esetén

1. Abban az esetben, ha az adatokat nem az érintettől vagy az érintettől a tudta nélkül vagy az őt érintő adatok gyűjtéséről való tudomása nélkül szerezték be, a tagállamok rendelkeznek arról, hogy az adatkezelő vagy képviselője a személyes adatok felvételének elvállalásakor, illetve, ha az adatokat harmadik személlyel kívánják közölni, legkésőbb az adatok első közlésekor köteles az érintettel legalább az alábbi információkat költségmentesen közölni, kivéve, ha az érintett már rendelkezik ezekkel az információkkal vagy az információközlés lehetetlennek bizonyul vagy aránytalanul nagy erőfeszítést igényelne:

   a) az adatkezelő, vagy ha van ilyen, képviselőjének személye;

   b) az adatfeldolgozási művelet céljai;

   c) bármely egyéb információ, mint például:

   – a feldolgozás jogalapja,

   – az érintett adatok kategóriái,

   – az adatok címzettjei vagy a címzettek kategóriái,

   – betekintési jog és az érintettre vonatkozó adatok helyesbítéséhez való jog

   amennyiben e további információk, tekintettel az adatfeldolgozás sajátos körülményeire, az érintett vonatkozásában a tisztességes adatfeldolgozás biztosításához szükségesek.

2. Az (1) bekezdésben lefektetett információt nem nyújtják át, amennyiben az szükséges

   a) az adatkezelő törvényes feladatának rendes elvégzéséhez,

   b) ahhoz, hogy elkerüljék a folyamatban lévő nyomozások, vizsgálatok vagy eljárások, vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok törvényes feladatainak elvégzésének akadályoztatását,

   c) a tagállamokban a közbiztonság és a közrend védelméhez,

   d) harmadik felek jogainak és szabadságainak védelméhez,

   kivéve ha ezeknél az érdekeknél fontosabb az érintett érdekeinek vagy alapvető jogainak védelme.

21. cikk

Adathozzáféréshez, -helyesbítéshez, -törléshez vagy -zároláshoz való jog

1. A tagállamoknak biztosítják minden érintett számára a jogot, hogy az adatkezelőtől:

   a) korlátozás nélkül, ésszerű időközönként, túlzott késedelem vagy költség nélkül:

   – megerősítést kapjon arról, hogy rá vonatkozóan adatok feldolgozása folyamatban van-e, továbbá, hogy információt kapjon legalább az adatfeldolgozás céljairól, az érintett adatkategóriákról, a feldolgozás jogalapjáról és a címzettekről vagy a címzettek kategóriáiról, akik felé az adatokat továbbították,

   – érthető formában értesítést kapjon az adatfeldolgozás alatt álló adatokról és azok forrásával kapcsolatos minden rendelkezésre álló információról;

b) az esettől függően kérje az olyan adatok helyesbítését, törlését vagy zárolását, amelyek feldolgozása nem felel meg e kerethatározat rendelkezéseinek, különösen az ilyen adatok hiányos vagy hibás volta miatt;

c) kérje az adatokról tudomást szerző harmadik felek értesítését a b) ponttal összhangban végzett minden helyesbítésről, törlésről vagy zárolásról, hacsak ez lehetetlennek nem bizonyul, vagy aránytalanul nagy erőfeszítést nem igényel.

2. Bármelyik intézkedés, amelyre az érintett az (1) bekezdésnek megfelelően jogosult, megtagadható, ha az szükséges

a) az adatkezelő törvényes feladatának rendes elvégzéséhez,

b) ahhoz, hogy elkerüljék a folyamatban lévő nyomozások, vizsgálatok vagy eljárások, vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok törvényes feladatainak elvégzésének akadályoztatását,

c) a tagállamokban a közbiztonság és a közrend védelméhez,

d) harmadik felek jogainak és szabadságainak védelméhez,

kivéve ha ezeknél az érdekeknél fontosabb az érintett érdekeinek vagy alapvető jogainak védelme.

3. Az (1) bekezdésben felsorolt jogok megtagadását vagy korlátozását írásba kell foglalni. Amennyiben az (1) bekezdésben említett jogot megtagadják vagy korlátozzák, az adatkezelő értesíti az érintettet, hogy panasszal élhet a hatáskörrel rendelkező felügyelő hatóságnál, bármilyen jogorvoslat sérelme nélkül, és a nemzeti büntetőeljárás sérelme nélkül.

4. A megtagadásnak vagy korlátozásnak a (2) bekezdésnek megfelelő okait nem közlik, amennyiben az sérelmezné a visszautasítás célját. Ebben az esetben az adatkezelő értesíti az érintettet, hogy panasszal élhet a hatáskörrel rendelkező felügyelő hatóságnál, bármilyen jogorvoslat sérelme nélkül, és a nemzeti büntetőeljárás sérelme nélkül. Ha az érintett fellebbezést nyújt be a felügyelő hatóságnál, ez utóbbi megvizsgálja a fellebbezést. A felügyelő hatóság a fellebbezés vizsgálatakor csak arról tájékoztatja az érintettet, hogy az adatot szabályszerűen dolgozták-e fel, és ha nem, akkor történt-e helyesbítés.

22. cikk
A harmadik felek értesítése a helyesbítést, zárolást vagy törlést követően

A tagállamok rendelkeznek arról, hogy megfelelő technikai intézkedéseket foganatosítottak annak biztosítására, hogy azokban az esetekben, amikor az adatkezelő kérésre helyesbíti, zárolja vagy törli a személyes adatokat, ezen adatok szolgáltatóiról és címzettjeiről automatikusan lista készül. Az adatkezelő biztosítja, hogy a listán szereplőket értesítik a személyes adatokban végzett változtatásokról.

V. FEJEZET
Az adatfeldolgozás titkossága és biztonsága

23. cikk
Titkosság

Bármely, az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó meghatalmazásával eljáró személy, beleértve magát az adatfeldolgozót is, aki a személyes adatokhoz hozzáféréssel rendelkezik, kizárólag

az adatkezelő utasítása alapján dolgozhatja fel ezeket az adatokat, kivéve, ha erre őt jogszabály kötelezi. Minden olyan személyt, akit felkértek, hogy valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával vagy azon belül dolgozzon, szigorú titoktartási szabályok köteleznek.

24. cikk
Biztonság

1. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy az adatkezelőnek végre kell hajtania a megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket a személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisülése, véletlen elvesztése, megváltoztatása, jogosulatlan nyilvánosságra hozatala vagy hozzáférése elleni védelme érdekében, különösen, ha a feldolgozás közben az adatokat hálózaton keresztül továbbítják vagy közvetlen automatizált hozzáférés biztosításával teszik hozzáférhetővé, továbbá a feldolgozás minden más jogellenes formája ellen, különösen figyelembe véve a védelmet igénylő adatok feldolgozásával és természetével járó kockázatokat.

   Tekintettel a technika vívmányaira és alkalmazásuk költségeire, ezen intézkedéseknek olyan szintű biztonságot kell nyújtaniuk, amely megfelel a védelmet igénylő adatok feldolgozásával és természetével járó kockázatoknak. Az intézkedések szükségesnek tekintendők, amennyiben az általuk igényelt erőfeszítés nem aránytalanul nagy ahhoz célkitűzéshez, amelyet a védelmi időn belül meg kell valósítaniuk.

2. Az automatikus adatfeldolgozásra vonatkozóan minden tagállam intézkedéseket hoz:

   a) a jogosulatlan személyeknek a személyes adatok feldolgozásához használt adatfeldolgozó berendezéshez való hozzáférésének megtiltására (berendezésekhez való hozzáférés ellenőrzése);

   b) adathordozók jogosulatlan leolvasásának, másolásának, módosításának vagy eltávolításának megelőzésére (adathordozók ellenőrzése);

   c) a jogosulatlan adatbevitel, valamint a tárolt személyes adatok jogosulatlan megtekintésének, módosításának vagy törlésének megelőzésére (tárolás ellenőrzése);

   d) a gépi adatfeldolgozó rendszereknek az adatközlő berendezést használó jogosulatlan személyek által történő használatának megelőzésére (felhasználók ellenőrzése);

   e) annak biztosítására, hogy azok a személyek, amelyek gépi adatfeldolgozó rendszer használatára jogosultak, csak a hozzáférési engedélyben meghatározott adatokhoz férnek hozzá (adathozzáférés ellenőrzése);

   f) annak biztosítására, hogy lehetséges legyen ellenőrizni és megállapítani, hogy a személyes adatokat melyik, adatközlő berendezést használó szerveknek továbbították, továbbíthatták vagy tették hozzáférhetővé (átvitel ellenőrzése);

   g) annak biztosítására, hogy utólag lehetséges legyen ellenőrizni és megállapítani, hogy mely személyes adatokat vitték be gépi adatfeldolgozó rendszerekbe, valamint hogy az adatokat mikor és ki vitte be (bevitel ellenőrzése);

   h) adathordozóknak a személyes adatok átvitele vagy az adathordozó szállítása közben történő jogosulatlan leolvasásának, másolásának, módosításának vagy eltávolításának megelőzésére (szállítás ellenőrzése);

i) annak biztosítására, hogy a telepített rendszereket megszakítás esetén azonnal helyre lehet állítani (helyreállítás);

j) annak biztosítására, hogy a rendszer hiba nélkül teljesítse feladatait, hogy a feladatokban megjelenő hibák azonnal jelezve legyenek (megbízhatóság) és hogy a tárolt adatokat a rendszerben fellépő zavarok ne érintsék (sértetlenség).

3. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy az adatkezelő – amennyiben az adatfeldolgozás az ő nevében történik – köteles olyan adatfeldolgozót választani, aki a technikai biztonsági intézkedések és az elvégzendő adatfeldolgozásra vonatkozó szervezési intézkedések tekintetében megfelelő garanciákat nyújt, továbbá köteles biztosítani az említett intézkedések teljesítését.

4. Adatfeldolgozón keresztül történő adatfeldolgozásra olyan szerződésnek vagy jogi aktusnak kell vonatkoznia, amely az adatfeldolgozót az adatkezelővel szemben kötelezi, és amely különösen a következőket köti ki:

– az adatfeldolgozó kizárólag az adatkezelő utasítása alapján járhat el,

– az (1) és (2) bekezdésben megállapított és azon tagállam jogszabályai szerint meghatározott kötelezettségek, amelyben az adatfeldolgozó letelepedett, a feldolgozóra is vonatkoznak.

5. A bizonyítékok megőrzése céljából, a szerződés vagy a jogi aktus adatvédelemre vonatkozó részeit és a (1) bekezdésben említett intézkedésekre vonatkozó követelményeket írásba vagy más, ezzel egyenértékű formába kell foglalni.

25. cikk
Nyilvántartás

1. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy minden adatkezelő minden adatfeldolgozási műveletről és az egy azonos célt vagy több egymással összefüggő célt szolgáló adatfeldolgozási műveletek sorozatáról nyilvántartást készít. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell az alábbi információkat:

a) az adatkezelő, vagy – ha van ilyen – annak képviselőjének neve és címe;

b) az adatfeldolgozás célja vagy céljai;

c) az érintett kategóriájának vagy kategóriáinak, valamint a rájuk vonatkozó adatoknak vagy adatkategóriáknak a leírása;

d) annak az adatfeldolgozási műveletnek a jogalapja, amelynek az adatokat alá kívánják vetni;

e) azon címzettek vagy címzettek kategóriái, akikkel az adatok közölhetők;

f) harmadik országokba irányuló tervezett adattovábbítások;

g) olyan általános leírás, amely a 24. cikk alapján hozott, az adatfeldolgozás biztonságát szolgáló intézkedések megfelelőségének előzetes értékelését lehetővé teszi.

2. A tagállamok meghatározzák azokat a feltételeket és eljárásokat, amelyek szerint a felügyelő hatóságot az (1) bekezdésben említett információkról értesíteni kell.

26. cikk
Előzetes ellenőrzés

1. A tagállamok meghatározzák azokat az adatfeldolgozási műveleteket, amelyek valószínűleg külön kockázatot jelentenek az érintettek jogaira és szabadságaira nézve, továbbá ellenőrzik, hogy ezeket az adatfeldolgozási műveleteket megkezdésük előtt megvizsgálják-e.

2. Ezeket az előzetes ellenőrzéseket a felügyelő hatóság végzi, miután az adatkezelőtől vagy az adatvédelmi tisztviselőtől értesítést kapott, akik – kétség esetén – kötelesek konzultálni a felügyelő hatósággal.

3. Ilyen ellenőrzéseket a tagállamok is végezhetnek akár a nemzeti parlament intézkedésének, akár az adatfeldolgozás jellegét meghatározó, és a megfelelő biztosítékokat megállapító jogalkotási rendelkezésen alapuló intézkedés előkészítése keretében is.

VI. FEJEZET
JOGORVOSLAT ÉS JOGI FELELŐSSÉG

27. cikk
Jogorvoslatok

A jogszabályban esetlegesen előírt közigazgatási jogorvoslat sérelme nélkül, amelynek keretében többek között a 30. cikkben meghatározott felügyelő hatósághoz lehet fordulni, a bíróság elé utalást megelőzően, a tagállamoknak mindenki számára biztosítják a jogorvoslathoz való jogot bármely olyan jogának megsértése esetén, amelyet a szóban forgó adatfeldolgozásra alkalmazandó nemzeti jog biztosít számára e kerethatározatnak megfelelően.

28. cikk
Jogi felelősség

1. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy mindenki, aki jogellenes adatfeldolgozási művelet vagy az e kerethatározat értelmében elfogadott nemzeti rendelkezésekkel összeegyeztethetetlen intézkedés eredményeképpen kárt szenvedett, az adatkezelőtől kártérítésre jogosult az elszenvedett károkért. Az adatkezelő részben vagy egészben mentesülhet e felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a kárt okozó eseményért nem felelős.

2. Ugyanakkor az a hatáskörrel rendelkező hatóság, amely személyes adatokat kapott egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától, felelősséggel tartozik a sértett féllel szemben a hibás vagy nem frissített adatok használatából eredő károkért. A felelősségét nem háríthatja el azon az alapon, hogy valamely másik hatóságtól hibás vagy nem frissített adatokat kapott. Ha a károk megtérítését az adatokat átvevő hatóságnak ítélik meg, mert egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által továbbított vagy hozzáférhetővé tett hibás adatot használt, ez utóbbi visszatéríti az átvevő hatóságnak a károkért kifizetett teljes összeget.

29. cikk
Szankciók

1. A tagállamok elfogadják a megfelelő intézkedéseket e kerethatározat rendelkezéseinek maradéktalan végrehajtása érdekében, és különösen megállapítják a kerethatározat értelmében elfogadott rendelkezések megsértése esetén kiszabható hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat.

2. A tagállamok hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőszankciókat állítanak fel azon szándékosan elkövetett bűncselekményekre, amelyek az e kerethatározat értelmében, különösen az adatfeldolgozás titkosságának és biztonságának biztosítása érdekében elfogadott rendelkezések súlyos megsértését vonják maguk után.

VII. FEJEZET
A SZEMÉLYESADAT-FELDOLGOZÁS VONATKOZÁSÁBAN AZ EGYÉNEK VÉDELMÉVEL FOGLALKOZÓ FELÜGYELŐ HATÓSÁG ÉS MUNKACSOPORT

30. cikk
Felügyelő hatóság

1. Minden tagállamnak rendelkezik arról, hogy az e kerethatározat értelmében a tagállam által elfogadott nemzeti rendelkezéseknek a területén történő alkalmazását valamely hatóság vagy hatóságok felügyeljék. E hatóságok a rájuk ruházott feladatok gyakorlása során teljes függetlenségben járnak el.

2. Minden tagállamnak rendelkezik arról, hogy a személyes adatok bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy üldözéséhez történő feldolgozása vonatkozásában az egyének jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó közigazgatási intézkedések vagy rendeletek kidolgozásakor a felügyelő hatóságokkal konzultáljanak.

3. A hatóságok különösen a következő jogosultságokkal rendelkeznek:

   – vizsgálati jogkör, mint például az adatfeldolgozási műveletek tárgyát képező adatokhoz való hozzáférés joga, továbbá a felügyeleti feladatok ellátásához szükséges adatok gyűjtésének joga,

   – tényleges beavatkozási jogosultságok, mint például a 26. cikknek megfelelően végzett adatfeldolgozási műveletek megkezdése előtti véleményezés joga, e vélemények megfelelő közzétételének biztosítása, az adatok zárolásának, törlésének vagy megsemmisítésének elrendelése, az adatfeldolgozás átmeneti vagy végleges tilalmának megállapítása, az adatkezelő figyelmeztetése vagy megrovása, illetve az ügy nemzeti parlament vagy más politikai intézmény elé terjesztése,

   – bírósági eljárásban való részvétel joga az e kerethatározat értelmében elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén, továbbá e jogsértések igazságszolgáltatási hatóságok elé terjesztésének joga.

   A felügyelő hatóság kifogásolható határozatai bíróság előtt megtámadhatók.

4. A felügyelő hatóságok foglalkoznak a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének jogainak vagy szabadságainak védelmével kapcsolatos,

bármely személy által benyújtott kérelmekkel. A kérelem elbírálásáról az érintett személyt értesítik.

5. A felügyelő hatóságok tevékenységükről rendszeresen jelentést készítenek. A jelentést nyilvánosságra kell hozni.

6. A felügyelő hatóságok, függetlenül a szóban forgó adatfeldolgozásra alkalmazandó nemzeti jogtól, saját tagállamuk területén hatáskörrel rendelkeznek a (3) bekezdés értelmében rájuk ruházott jogosultságok gyakorlására. Valamely tagállam hatósága felkérheti egy másik állam hatóságát hatáskörének gyakorlására.

7. A felügyelő hatóságok a feladataik teljesítéséhez szükséges mértékben együttműködnek egymással, az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján felállított felügyelő szervekkel, valamint az európai adatvédelmi biztossal, különösen a hasznos információk cseréje révén.

8. A tagállamoknak rendelkeznek arról, hogy a felügyelő hatóság tagjaira és személyzetére megbízatásuk lejárta után is vonatkozzon a szakmai titoktartási kötelezettség a számukra hozzáférhető bizalmas információk tekintetében.

9. A felügyelő hatóság hatásköre nem érinti a bírói testület függetlenségét, a hatóság által hozott határozat nem sérti a bírói testületet a büntetőeljárásokban törvényes feladatainak elvégzésében.

31. cikk

A bűncselekmények megelőzése, vizsgálata, feltárása és üldözése céljából történő személyesadat-feldolgozás vonatkozásában az egyének védelmével foglalkozó munkacsoport

1. Ezennel létrejön a bűncselekmények megelőzése, vizsgálata, feltárása és üldözése céljából történő személyesadat-feldolgozás vonatkozásában az egyének védelmével foglalkozó munkacsoport (a továbbiakban: a munkacsoport). A munkacsoport tanácsadói státuszban működik és függetlenül jár el.

2. A munkacsoport az egyes tagállamok által kijelölt felügyelő hatóság vagy hatóságok képviselőjéből, az európai adatvédelmi biztos képviselőjéből, továbbá a Bizottság egy képviselőjéből áll.

   A munkacsoport minden egyes tagját az általa képviselt intézmény, hatóság vagy hatóságok jelöli vagy jelölik ki. Ha a tagállam több felügyelő hatóságot jelöl ki, ezek közös képviselőt állítanak.

   Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címében felállított közös felügyelő szervek elnökei jogosultak arra, hogy a munkacsoport ülésein részt vegyenek vagy képviseltessék magukat. Az Izland, Norvégia és Svájc kijelölt felügyelő hatóság vagy hatóságok jogosultak arra, hogy a munkacsoport ülésein képviseltessék magukat, amennyiben a schengeni vívmányokat érintő kérdésekről esik szó.

3. A munkacsoport határozatait a tagállamok felügyelő hatóságait képviselők egyszerű többségével hozza.

4. A munkacsoport megválasztja saját elnökét. Az elnök megbízatása két évre szól. A kinevezés megújítható.

5. A munkacsoport titkárságáról a Bizottság gondoskodik.

6. A munkacsoport elfogadja saját eljárási szabályzatát.

7. A munkacsoport megtárgyalja az elnök által a saját kezdeményezésére, a felügyelő hatóságok képviselőjének, a Bizottságnak, az európai adatvédelmi biztosnak vagy a közös felügyelő szerveknek a kérelmére napirendre tűzött pontokat.

32. cikk
Feladatok

1. A munkacsoport:

   a) megvizsgál minden, az e kerethatározat értelmében elfogadott nemzeti intézkedések alkalmazása körébe tartozó kérdést azok egységes alkalmazása érdekében,

   b) véleményt nyilvánít a tagállamok, a harmadik országok és a nemzetközi szervezetek védelmi szintjéről, különösen annak garantálása érdekében, hogy a személyes adatokat az e kerethatározat 15. cikkének megfelelően továbbítják azon harmadik országoknak és nemzetközi szervezeteknek, amelyek megfelelő adatvédelmi szintet biztosítanak,

   c) tanácsot ad a Bizottságnak és a tagállamoknak az e kerethatározat javasolt módosításaival, a bűncselekmények megelőzése, vizsgálata, feltárása és üldözése céljából történő személyesadat-feldolgozás tekintetében a természetes személyek jogainak és szabadságainak biztosítását célzó további vagy különleges intézkedésekkel, és az e jogokat és szabadságokat érintő, egyéb javasolt intézkedésekkel kapcsolatban.

2. Amennyiben a munkacsoport megállapítja, hogy az Európai Unióban a személyes adatok feldolgozása tekintetében a személyek azonos szintű védelmét előreláthatóan befolyásoló eltérések tapasztalhatók a tagállamok jogszabályai és eljárási gyakorlata között, értesíti a Tanácsot és a Bizottságot.

3. A munkacsoport saját kezdeményezésére, vagy a Bizottság vagy a Tanács kezdeményezésére ajánlásokat tehet bármely kérdésben, amely a személyes adatoknak a bűncselekmények megelőzése, vizsgálata, feltárása és üldözése céljából az Európai Unión belül történő feldolgozása tekintetében a személyek védelmével kapcsolatos.

4. A munkacsoport véleményeit és ajánlásait továbbítani kell a Tanácshoz, a Bizottsághoz, az Európai Parlamenthez, valamint a 16. cikkben említett bizottsághoz.

5. A Bizottság a tagállamok által nyújtott információ alapján tájékoztatja a munkacsoportot az annak véleményei és ajánlásai nyomán tett intézkedéseiről. A Bizottság e tájékoztatást jelentésbe foglalja, amelyet továbbít az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz. A jelentést nyilvánosságra kell hozni. A tagállamok értesítik a munkacsoportot minden, az (1) bekezdés alapján tett lépésről.

6. A munkacsoport éves jelentést készít a személyes adatoknak a bűncselekmények megelőzése, vizsgálata, feltárása és üldözése céljából az Európai Unión belül és harmadik országokban történő feldolgozása tekintetében a természetes személyek védelmére vonatkozó helyzetről, amelyet továbbít a Bizottsághoz, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz. A jelentést nyilvánosságra kell hozni.

VIII. FEJEZET
Záró rendelkezések

33. cikk
A Schengeni Egyezmény módosítása

Az EU-Szerződés hatálya alá tartozó kérdések céljából ez a kerethatározat a Schengeni Egyezmény 126-130. cikkeinek helyébe lép.

34. cikk
Kapcsolat más, a személyes adatok feldolgozására és védelmére vonatkozó jogi eszközökkel

1. Ez a kerethatározat az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény 23. cikkének helyébe lép.

2. Minden, az egyének személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló, 1981. január 28-i 108. számú európa tanácsi egyezményre való hivatkozás az ezen kerethatározatra történő hivatkozásként értelmezendő.

35. cikk
Végrehajtás

1. A tagállamok 2006. december 31-ig megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy megfeleljenek e kerethatározat rendelkezéseinek.

2. Legkésőbb ugyanezen napig a tagállamok átnyújtják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak az e kerethatározat által számukra elrendelt kötelezettségeket a nemzeti jogba átültető rendelkezések szövegét, valamint a 29. cikkben leírt felügyelő hatóság vagy hatóságok megnevezésére vonatkozó információkat. Ezen információk és a Bizottságtól kapott írásbeli jelentés alapján a Tanács 2007. december 31. előtt kiértékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megfeleljenek e kerethatározat rendelkezéseinek.

36. cikk
Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

JOGALKOTÁSI PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

Szakpolitikai terület(ek): bel- és igazságügy

Tevékenység(ek): 1806 – Valódi, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség kialakítása a büntető- és polgári ügyekben

AZ INTÉZKEDÉS MEGNEVEZÉSE: A BÜNTETŐÜGYEKBEN FOLYTATOTT RENDŐRSÉGI ÉS IGAZSÁGÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉS KERETÉBEN FELDOLGOZOTT SZEMÉLYES ADATOK VÉDELMÉRŐL SZÓLÓ TANÁCSI KERETHATÁROZATRÓL SZÓLÓ JAVASLAT

1. KÖLTSÉGVETÉSI SOR(OK) + CÍM(EK)

n. a.

2. ÁTFOGÓ ÖSSZEGEK

2.1. Az intézkedésre megítélt keretösszeg (B. rész): millió € kötelezettségvállalásra

n. a.

2.2. Alkalmazási időszak:

2006-tól kezdődően

2.3. Több évre vonatkozó általános kiadási előirányzat:

a) Kötelezettségvállalási előirányzatok/kifizetési előirányzatok (pénzügyi beavatkozás) ütemterve *(lásd 6.1.1. pont)*

millió € (három tizedesjegyig)

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Összesen
Kötelezettségvállalások							
Kifizetések							

b) Technikai és igazgatási segítség és támogatott kiadás *(lásd 6.1.2. pont)*

Kötelezettségvállalások							
Kifizetések							

Részösszeg a + b							
Kötelezettségvállalások							
Kifizetések							

c) A személyzeti és egyéb igazgatási kiadások általános pénzügyi hatása *(lásd 7.2. és 7.3. pont)*

Kötelezettségvállalások/kifizetések	0.389	0.389	0.389	0.389	0.389	0.389	2,334

ÖSSZESEN a+b+c							
Kötelezettségvállalások							
Kifizetések							

2.4. A pénzügyi programozással és a pénzügyi tervvel való összeférhetőség

n. a.

2.5. A bevételre gyakorolt pénzügyi hatás

A javaslatnak nincs pénzügyi hatása

3. KÖLTSÉGVETÉSI JELLEMZŐK

A kiadás típusa		**Új**	**Az EFTA közreműködése**	**Felvételt kérő országok hozzájárulásai**	**Megnevezés a pénzügyi előrejelzésben**
nem kötelező	nem diff.	n. a.	n. a.	n. a.	Nem n. a.

4. JOGALAP

EUSz 30., 31. és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontja

5. LEÍRÁS ÉS INDOKOLÁS

5.1. A közösségi fellépés szükségessége

5.1.1. Célkitűzések

A javasolt kerethatározat közös szabványokat határoz meg az Európai Unióról szóló szerződés VI. címében előírt tevékenységek keretében feldolgozott személyes adatok védelmére vonatkozóan (a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés). Független felügyelő hatóságok ellenőrzik a tagállamokban az e kerethatározat alapján hozott nemzeti rendelkezések alkalmazását. EU szinten

létrejön a bűncselekmények megelőzése, vizsgálata, feltárása és üldözése céljából történő személyesadat-feldolgozás vonatkozásában az egyének védelmével foglalkozó munkacsoport (a továbbiakban: a munkacsoport). A munkacsoport az egyes tagállamok által kijelölt felügyelő hatóság vagy hatóságok képviselőjéből, az európai adatvédelmi biztos képviselőjéből, továbbá a Bizottság egy képviselőjéből áll. A munkacsoport megvizsgál minden, a kerethatározat értelmében elfogadott nemzeti intézkedések alkalmazása körébe tartozó kérdést azok egységes alkalmazása érdekében. Véleményt nyilvánít a tagállamok és a harmadik országok védelmi szintjéről, valamint tanácsot ad a Bizottságnak és a tagállamoknak az e kerethatározat javasolt módosításaival, az alapvető jogok védelmét célzó további vagy különleges intézkedésekkel kapcsolatban.

Ezenfelül, a kerethatározat 16. cikkének megfelelően egy bizottság, amelynek tagjai a tagállamok képviselői, elnöke pedig a Bizottság képviselője, segíti a Bizottságot abban, hogy amennyiben szükséges, valamely harmadik országban felmérje az adatvédelem szintjét.

5.1.2. Az előzetes értékeléssel kapcsolatosan hozott intézkedések

A tagállamok kormányainak és független felügyelő hatóságainak, valamint Izland, Norvégia és Svájc kormányainak képviselőivel és az európai adatvédelmi biztos, az Europol és az Eurojust képviselőivel konzultáltak. Különösen figyelembe véve a különböző nézeteket, a Bizottság a fent leírt munkacsoport felállítását javasolja. Az intézkedés lehetséges költségének felbecsülésének érdekében a Bizottság ellenőrizte a 95/46/EK irányelv 29. cikkének megfelelőn felállított munkacsoport révén jelenleg felmerült költséget (utazási költségek, az ülések előkészítésének és megszervezésének titkársági támogatása).

5.2. Előreláthatható intézkedések és a költségvetés bevonására vonatkozó rendelkezések

A fent említett munkacsoport valószínűleg rendszeresen, előreláthatólag évente 5 alkalommal fog ülésezni. A 16. cikkben említett bizottság szükség esetén ülésezik, és amilyen gyakran csak szükséges, valószínűleg ugyancsak öt alkalommal egy évben. Tagállamonként és schengeni államonként (Izland, Norvégia) egy résztvevő költségeit térítik. Útmutatást adhat a személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i európai parlamenti és tanácsi irányelv 29. és 31. cikkének megfelelően felállított csoportok.

5.3. A végrehajtás módszerei

Minden ülést a Bizottságnak kell megszervezni és fogadni. A Bizottságnak kell gondoskodnia a fent említett munkacsoport és bizottság titkársági szolgáltatásairól, valamint az üléseik előkészítéséről/megszervezéséről.

6. PÉNZÜGYI HATÁS

6.1. A B. részre gyakorolt teljes pénzügyi hatás (a teljes programozási időszak alatt)

6.1.1. Pénzügyi beavatkozás

n. a.

6.1.2. Technikai és igazgatási segítség, támogatott kiadás és informatikai kiadás (kötelezettségvállalási előirányzatok)

n. a.

6.2. A B. részben tervezett intézkedésekkel járó költségek kiszámítása (a teljes programozási időszak alatt)

n. a.

7. A SZEMÉLYZETET ÉS AZ IGAZGATÁSI KIADÁSOKAT ÉRINTŐ HATÁS

A személyzetet és az igazgatási kiadásokat érintő hatást a vezető főigazgatóság forrásainak kiutalása keretében fedezik az éves elosztási eljárás alkalmával.

A tisztségek elosztása is a funkciók és a források odaítélésétől függ a 2007-2013-as pénzügyi terv keretében.

7.1. A személyzeti erőforrásokat érintő hatás

Tisztségtípusok		A már meglévő és/vagy további források felhasználásával az intézkedés lebonyolítására kijelölendő személyzet		Összesen	Az intézkedésből eredő feladatok leírása
		Állandó létszámkeret	Ideiglenes létszámkeret		
Tisztviselők vagy ideiglenes alkalmazottak	A B D	0.25 A 0,50 B 1,00 C		0,25A 0,50B 1,00C	Titkársági támogatás biztosítása, a munkacsoport és a bizottság üléseinek előkészítése
Egyéb személyzet					
Összesen					

7.2. A személyzeti állományt érintő teljes pénzügyi hatás

A humán erőforrás típusa	Összeg (€)	Kiszámítási mód *
Tisztviselők Ideiglenes személyzet	Első év:189. 000	1 X 108 000 0,5 X 108 000 0,25 X 108 000 = 189 .000
Egyéb személyzet (nevezze meg a költségvetési tételt)		
Összesen	189.000	

Az összegek 12 hónap teljes kiadását jelölik.

7.3. Az intézkedésből kifolyó egyéb igazgatási kiadás

Költségvetési tétel (szám és cím)	Összeg (EUR)	Kiszámítás módja

Teljes kiutalás (A7 Cím) A0701 - Kiküldetések A07030 - Ülések A07031 - Kötelező bizottságok A07032 - Nem kötelező bizottságok A07040 - Konferenciák A0705 - Tanulmányok és konzultációk Egyéb kiadások (konkrétan)	200.000	10 ülés* 27 * 740€
Információs rendszerek (A-5001/A-4300)		
Egyéb kiadások – A. rész (konkrétan)		
Összesen	200.000	

Az összegek 12 hónap teljes kiadását jelölik.

Adja meg a bizottság típusát és a csoportot, amelyikhez tartozik.

I.	Teljes éves összeg (7.2 + 7.3)	€389.000
II.	Az intézkedés időtartama	
III.	Az intézkedés teljes költsége (I x II)	

8. NYOMON KÖVETÉS ÉS ÉRTÉKELÉS

8.1. A nyomon követés rendszere

A munkacsoport és a bizottság elfogadja eljárási szabályzatát, beleértve a titkossági szabályokat is. Az Európai Parlamentet a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 99/468/EK tanácsi határozat (HL L 184., 1999.7.17., 23. o.) 7. cikkében meghatározottakkal megegyező módon értesítik.

8.2. A tervezett értékelésre vonatkozó rendelkezések és ütemterv

n. a.

9. CSALÁS ELLENI INTÉZKEDÉSEK

n. a.

XXX